

De Brief aan de Romeinen

Hoofdstuk 13

Bron: <http://www.middletownbiblechurch.org/romans/romans.htm>

Vertaalde versie: <http://www.verhoevenmarc.be/romeinen1.htm>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV of SV1977)

Bewerking en voetnoten door M.V.

Introductie

Eén van de manieren waarop God toorn, oordeel en wraak uitoefent op kwaaddoeners is door middel van **menselijk bestuur** (zo hebben we een connectie tussen het laatste deel van Romeinen 12 en het eerste deel van Romeinen 13). God delegerde gezag aan menselijke overheden na de Zondvloed van Genesis. Dit wordt gezien in het feit dat God de mens het recht verleende om boosdoeners te straffen, in het bijzonder moordenaars (Genesis 9:6). Dezelfde waarheid wordt hier gepresenteerd in Romeinen 13.

Romeinen 13:1

Ieder mens moet zich onderwerpen aan de gezagsdragers die over hem gesteld zijn, want er is geen gezag dan van God, en de gezagsdragers die er zijn, zijn door God ingesteld,

“Onderwerpen” – of: onderdanig zijn; vergelijk het bevel in Titus 3:1: “Herinner hen eraan dat zij de overheden en machten onderdanig behoren te zijn, dat zij hun gehoorzaam zijn”. “Gezagsdragers” = bestuurlijke gezagsdragers, verder gedefinieerd in vers 3 als “overheid” (burgerlijke overheden). Menselijk bestuur werd ingesteld door God na de Vloed – zie Genesis 9:6: “Vergiet iemand het bloed van de mens, **door de mens** zal diens bloed vergoten worden; want naar het beeld van God heeft Hij de mens gemaakt”. God had kunnen beslissen om kwaaddoeners direct te straffen, maar in plaats daarvan verkoos Hij deze verantwoordelijkheid te delegeren aan de mens.

Menselijk bestuur is ingesteld en verordend door God, en gered of niet gered, alle mensen halen voordeel uit de overheid, en alle mensen moeten de overheid vrezen als zij haar wetten niet gehoorzamen en rebelleren tegen haar gezag.

“Want er is geen gezag dan van God” – God is de ultieme en hoogste Gezagsdrager. Hij heerst over iedereen. De Heer Jezus maakte dit heel duidelijk in Johannes 19:11. Vergelijk ook Daniël 4:17, 25, 32; 2 Kronieken 20:6 en Psalm 75:7. “Ingesteld” – of verordend. “De gezagsdragers die er zijn, zijn door God ingesteld”.

Onze houding is die van onderdanigheid jegens de overheid

Romeinen 13:1 **Alle** **ziel** zij de machten, over haar gesteld, **onderworpen**; want er is geen macht dan van God, en de machten, die er zijn, die zijn van God geordineerd.

Titus 3:1 Vermaan hen, dat zij aan de overheden en machten **onderdanig** zijn, dat zij hun **gehoorzaam** zijn, dat zij tot alle goed werk bereid zijn.

1 Petrus 2:13-18 **Zij** **dan alle menselijke ordening onderdanig**, om des Heeren wil; hetzij de koning, als de opperste macht hebbende; Hetzij de stadhouders ... Gij huisknechten, zijt met alle vreze onderdanig aan de heren, niet alleen aan de goede en bescheidene, maar ook de harde.

Niet machtsuitoefening of maatschappelijke strijd maar ONDERDANIGHEID is ons opgedragen. De aangehaalde Schriftplaatsen zijn niet mis te verstaan. Wij zijn “kinderen van de gehoorzaamheid”¹ (1 Petrus 1:14). Wij moeten ons niet inlaten met de zogenaamde “rechten van de mens”. Ook “bur-

¹ 1 Petrus 1:14 (TR): *ós tekna upakoès* = als kinderen van de gehoorzaamheid. Kanttekening 49 in de Statenvertaling: “Als gehoorzame kinderen, Namelijk van God. Grieks: *als kinderen der gehoorzaamheid*”.

gerlijke ongehoorzaamheid” is niets voor Christenen. Wij hebben vanuit Bijbels oogpunt in deze wereld niet te strijden voor *rechten*, maar wij moeten ons concentreren op onze *plichten*.

Uitspraak van Calvijn: “Al waren wij onder Turken, onder tirannen, onder doodsvijanden van het Evangelie, dan nóg is het ons geboden hen onderworpen te zijn. Waarom? Zo is het God welgeval-
lig”.

Het Nieuwe testament leert ons niets anders dan gehoorzaamheid. Er is geen recht voorzien om ons te verzetten tegen de overheden. Slechts wanneer er een duidelijke conflictsituatie optreedt, waarbij gehoorzaamheid aan de overheid absoluut niet kan samengaan met gehoorzaamheid aan God, dan moet onze gehoorzaamheid aan God de voorrang krijgen (Handelingen 4:19). Wij blijven dus netjes belastingen betalen, ook al weten we dat de besteding van het geld dikwijls van kwalijke aard is. Wij gaan in niets tegen de maatschappijorde in. Maar wordt het ons echter verboden het geloof te belijden, dan zullen wij God meer gehoorzamen dan mensen (Handelingen 5:29).

Uit: “De Christen en Politiek”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Christen-en-politiek.pdf>
Zie verder “Politiek en sociaal activisme”: <http://www.verhoevenmarc.be/politiek.htm>

Romeinen 13:2

² zodat hij die zich verzet tegen het gezag, tegen de instelling van God ingaat, en wie daartegen ingaan, zullen over zichzelf een oordeel halen.

Gezien burgerlijke overheden door God zijn ingesteld mogen we hen niet tegenstaan, er niet tegen ingaan! “Oordeel” – of: straf. De autoriteiten ongehoorzaam zijn is God ongehoorzaam zijn (zie 1 Petrus 2:13-17, zoals hierboven aangehaald).

Romeinen 13:3

³ Want voor de overheid hoeft men niet te vrezen, wanneer men goede werken doet, maar wel als men kwade werken doet. Wilt u nu van het gezag niets te vrezen hebben, doe het goede en u zult er lof van ontvangen.

Als algemene regel prijzen overheden goede werken en straffen zij kwade werken. De eerste brief van Petrus maakt een duidelijk onderscheid tussen hen die lijden wegens het doen van kwade werken, en het lijden van hen die lijden als gevolg van hun christelijk getuigenis (zie 1 Petrus 2:14, 19-20; 3:13-14; 4:14-16).

Romeinen 13:4

⁴ Zij is immers Gods dienaress, u ten goede. Als u echter kwaad doet, vrees dan, want zij draagt het zwaard niet zonder reden. Zij is namelijk Gods dienaress, een wreekster tot straf voor hem die het kwade doet.

De gezagsdrager van de overheid is Gods dienaar! Vandaag is dat toe te passen op premiers, ministers, kamerleden, gerechtelijke en politie-overheden, enz. Alhoewel de meesten van hen niet gered zijn, zijn zij toch Gods dienaren, in de zin dat zij Gods wil moeten uitvoeren voor het straffen van hen die het kwade doen. De overheid beschermt ons door het straffen van wetsovertreders en het beletten en afschrikken van potentiële wetsovertreders. Wraak en vergelding behoren God toe (Romeinen 12:19), en de God van wraak heeft toegelaten dat Zijn overheidsdienaren vergelding uitoefenen op, en straf opleggen aan kwaaddoeners.

God heeft de overheid de macht gegeven over leven en dood: het recht om de doodstraf uit te oefenen. Zij dragen continu het “zwaard” (vandaag knuppel en pistool, maar ook het recht om te executeren), en het zwaard wordt gebruikt om boosdoeners te straffen. Het zwaard wordt niet zinloos gedragen, maar dient een belangrijk doel. In nieuwtestamentische tijden was het zwaard een instrument voor de doodstraf. Johannes de Doper werd geëxecuteerd door het zwaard. Zo ook Jakobus de broer van Johannes (Handelingen 12:2). Paulus werd geëxecuteerd door het zwaard in de dagen van Nero (vermits hij een Romeins burger was kon hij niet gekruisigd worden). Kruisiging was de vorm van executie voor de ergste soort van criminelen. De gewone methode om de doodstraf uit te voeren was onthoofding met een zwaard.

Het is belangrijk exact te zien wat de Bijbel leert over het belangrijke onderwerp van de doodstraf.

DE BIJBELSE LEER OVER DE DOODSTRAF

Noot: De bovenstaande illustratie wordt niet gegeven om te suggereren dat de guillotine de verkieslijkste methode zou moeten zijn in onze dagen. Maar, ze heeft voordelige eigenschappen. Ze diende als een afschrikwekkend middel tegen misdaad. Het vooruitzicht van uw hoofd afgehakt te worden is iets wat bij de meeste mensen angst opwekt, in tegenstelling tot een dodelijke injectie welke relatief pijnloos is - zoiets als gaan slapen en nooit meer wakker worden. Alhoewel vreeswekkend was de guillotine niet onnodig wreed, want voordat het slachtoffer veel pijn zou voelen zou het al voorbij zijn. Het toestel bewerkte een snelle dood. Het is mogelijk dat terechtstelling met de guillotine in de toekomst opnieuw zal gebruikt worden door de Antichrist (zie Openbaring 13:4), alhoewel onthoofding ook met het zwaard kan uitgevoerd worden, of op andere manieren. De methode van doodstrafvoltrekking in de dagen van Mozes was steniging (Numeri 15:36; Deuteronomium 21:18-23). De Romeinen pasten kruisiging toe voor niet-Romeinen, en zij gebruikten het zwaard om criminelen te onthoofden die Romeinse burgers waren. Andere populaire terechtstellingsmethoden zijn dood door ophanging, het vuurpeloton, elektrische stoel, gaskamer en dodelijke injectie

1. Ingesteld door God Zelf

De doodstraf werd door God Zelf ingesteld na de wereldwijde Zondvloed. We leren hierover in Genesis 9:6: “Vergiet iemand het bloed van de mens, door de mens zal diens bloed vergoten worden; want naar het beeld van God heeft Hij de mens gemaakt”. Dit vers spreekt over een moordenaar, iemand die bewust en gewelddadig andermans bloed vergiet, wat resulteert in de dood. God geeft hier de mens het gezag, het recht en de plicht om de moordenaar te doden: “door de mens zal diens bloed vergoten worden”. De opgegeven reden hiervoor is gebaseerd op de waarde en heiligheid van het menselijke leven: “want naar het beeld van God heeft Hij de mens gemaakt”. Hier zien we dat rechtspraak wordt uitgevoerd volgens de regel: “leven voor leven, oog voor oog, tand voor tand” (Exodus 21:23-24, en lees ook enkele daarop volgende verzen). De straf moet overeenkomen met de misdaad. In dit geval is er moord en de straf is de dood. Merk op dat Genesis 9:6 aan de mens werd gegeven voordat de wet van Mozes gegeven werd.

2. “Gij zult niet doden”?

De doodstraf is geen overtreding van het zesde gebod, dat zegt: “Gij zult niet doodslaan” (Exodus 20:13). De juiste vertaling van dit werkwoord is: “Gij zult niet moorden” [*ratsach*, Strong’s 7523]. Zie ook Mattheüs 19:18 waar Jezus dit gebod citeerde: “Gij zult niet doden” [*phoneuo*, Strong’s 5407: “moorden”!]. Alle moorden is doden, maar niet alle doden is moorden. Enkele voorbeelden van doden die niet als moorden worden beschouwd zijn: a) het doden van de vijand in de bijbelse oorlogen (voorbeelden: David doodt Goliath, Jozua en de Israëlieten toen zij het land veroverden); b) een echtgenoot ziet een man die op punt staat zijn vrouw en/of zijn kinderen te doden, en beschermt en verdedigt daarom zijn gezin door de aanvaller te doden; c) Een politieman die doodt in de lijn van zijn functie om onschuldig leven te beschermen; d) de persoon die de doodstraf uitvoert, zoals b.v. de man die de schakelaar overhaalt voor de elektrische stoel; e) accidenteel doden, wanneer de doder nooit de bedoeling had iemand te doden. We moeten ook opmerken dat de Heer Jezus Christus Zelf “oordeelt en oorlog voert in gerechtigheid” bij Zijn tweede komst, met als gevolg duizenden doden (Openbaring 19:11-20).

3. Misdaden strafbaar met de dood

Wij worden ervan verzekerd dat de doodstraf geen overtreding is van de Mozeswet. Dit is evident wanneer we het hoofdstuk bestuderen dat onmiddellijk volgt op de Tien Geboden: Exodus 21. In dit hoofdstuk leren we dat God in Zijn wet de doodstraf eist voor een aantal misdaden, zoals moord, kidnapping, slaan of vervloeken van ouders, enz. Zie Exodus 21:12, 15, 16, 17. Zie ook Leviticus 20:10-17 voor andere misdaden die met de dood strafbaar zijn in de wet van Mozes.

4. De scherprechter als Gods dienaar

In nieuwtestamentische tijden werd de doodstraf nog steeds uitgevoerd. Romeinen 13:4 zegt dat God de overheden het gezag heeft gegeven om boosdoeners te wreken door middel van het zwaard (het executie-instrument in die dagen): “Zij [de overheid] is immers Gods dienares, u ten goede. Als u echter kwaad doet, vrees dan, want zij draagt het zwaard niet zonder reden. Zij is namelijk Gods dienares, een wreekster tot straf voor hem die het kwade doet”. De apostel Paulus leefde in een tijd dat de doodstraf algemeen werd uitgevoerd in het Romeinse rijk (nogal anders dan in onze tijd), en hij veroordeelde deze praktijk niet. In tegendeel, hij beschrijft de persoon die het zwaard draagt als Gods dienaar. Hij die de boosdoener straft doet dit dus in uitvoering van Gods gedelegeerde gezag.

5. Een effectief afschrikmiddel

De doodstraf, wanneer consistent uitgevoerd, is een erg afschrikwekkend middel tegen misdaad, omdat de vrees voor de dood de grootste vrees is die een mens heeft (zie Hebrëeën 2:14-15). Vermits de dood de koning is van de vrees, zal een mens tweemaal nadenken alvorens een misdaad te begaan als hij weet dat hem dit zijn leven zal kosten. Hij zal minder terughoudend zijn om iemand te vermoorden als hij weet dat het ergste wat hem kan overkomen, een aantal jaren gevangenis is, met voorziene maaltijden, televisie, enz. Indien snel recht wordt uitgesproken “zullen zij die overgebleven zijn, het horen en bevreesd zijn en een dergelijk wandaad niet meer in uw midden verrichten” (Deuteronomium 19:20). Wanneer het gepaste vonnis niet snel geveld wordt dan is dat een aanmoediging tot misdaad (zie Prediker 8:11).

6. Wreed en onmenselijk?

Is de doodstraf wreed en onmenselijk? De doodstraf is gewoonlijk niet aangenaam om aan te zien, en zeker dezen die verantwoordelijk zijn om een crimineel ter dood te brengen hebben geen benijdenswaardige taak. Niettemin moeten we ervoor zorgen dat we ons niet focussen op de crimineel en het slachtoffer van de misdaad vergeten. Koelbloedige moord is erg wreed en onmenselijk. Gedwongen verkrachting is erg wreed en onmenselijk. Dealen van levensverwoestende drugs is erg wreed en onmenselijk. In onze ijver de crimineel te beschermen, verliezen we het zicht op de verschrikkelijkheid van zijn misdaad. Ongeacht iemands positie met betrekking tot de doodstraf, zal iedereen het er over eens zijn dat als een moordenaar terechtgesteld wordt, hij niet meer opnieuw zal kunnen moorden. Het is opmerkelijk dat dezen die de doodstraf afkeuren als zijnde een wrede en onmenselijke methode om mensen hun levens te verwoesten, dikwijls ook diegenen zijn die erg voor abortusrechten zijn. Waarom zou een moordenaar een groter recht op leven hebben dan een ongeboren kind?

7. Paulus' eigen getuigenis

Hoe dacht de apostel Paulus over de doodstraf? Vond hij die oneerlijk, wreed en onmenselijk? We hebben reeds Paulus' leer in Romeinen 13 beschouwd, maar we zouden ook moeten opmerken wat de apostel zei in Handelingen 25:11: "Als ik onrecht doe en iets gedaan heb wat de dood verdient, weiger ik niet te sterven". Paulus wist dat er bepaalde misdaden waren die de dood waardig zijn, en hij wist dat zij die schuldig zijn aan zulke misdaden geëxecuteerd moeten worden. Als hij schuldig was aan zo'n misdaad, dan zou hij niet weigeren te sterven. Uiteraard was Paulus onschuldig aan zulke misdaden, maar toch werd hij uiteindelijk geëxecuteerd onder Nero. Voor welke misdaad? Voor het prediken van het Evangelie van Gods genade!

8. Pientere barbaren

Zelfs onbeschaafde mensen weten diep in hun hart dat bepaalde misdaden de doodstraf verdienen. Dit wordt geïllustreerd in Handelingen 28 toen Paulus schipbreuk leed op het eiland Malta, waar hij een groep vriendelijke barbaren (*barbaroi*; inlanders) ontmoette (verzen 1-2). Toen Paulus brandhout verzamelde, beet een giftige slang hem in zijn hand. Normaal zou zo'n beet fataal zijn, een kwestie van minuten. Toen de inlanders dit zagen zeiden ze: "Deze man is vast en zeker een moordenaar, die de wraak niet wilde laten leven nadat hij uit de zee ontkomen was" (vs. 4). Deze inlanders zagen wat zij dachten de (dood)straf te zijn en dus veronderstelden zij de misdaad (hij moet een moordenaar zijn). Spoedig zouden zij leren dat zij zich vergisten, maar het punt is dat deze barbaren een ingebouwd gevoel van gerechtigheid hadden en zij wisten dat moordenaars hoorden gestraft te worden met de doodstraf.

9. Het getuigenis van een rover

In Lukas 23 hebben we het eerlijke getuigenis van een man die ter dood werd gebracht voor misdaden die hij had begaan. Dit was de doodstraf door middel van Romeinse kruisiging. Deze man was een boosdoener, hij was gearresteerd, en hij was schuldig bevonden aan misdaden die de dood waardig zijn. Moderne methoden van executie zijn in het algemeen erg mild en pijnloos, vergeleken met de Romeinse kruisiging. Wat dacht deze man over de doodstraf? Was hij daar tegen? Beschouwde hij die wreed en onmenselijk? Was ze oneerlijk en onjuist? Hier is zijn getuigenis (zijn woorden tegen de andere crimineel): "Maar de andere antwoordde en bestrafte hem: Vreest zelfs u God niet, nu u hetzelfde vonnis ondergaat? En wij toch rechtvaardig, want wij ontvangen straf overeenkomstig wat wij gedaan hebben, maar Deze heeft niets onbehoorlijks gedaan" (Lukas 23:40-41). Met andere woorden, hij zei: "Wij krijgen exact wat we verdienen. Wat wij gedaan hebben verdient de dood!" Tegenover anderen en de menselijke overheid zijn de meesten van ons niet schuldig aan misdaden die de dood waardig zijn. Maar, tegenover een heilige God moet ieder van ons erkennen dat wij bepaalde dingen hebben gedaan die de dood waardig zijn (zie Romeinen 1:29-32; 6:23a). Zoals het Oude Testament zegt: "De mens die zondigt, die zal sterven" (Ezechiël 18:4). Hoe dankbaar zouden wij moeten zijn dat onze Heer Jezus Christus de doodstraf leed voor ons: "God echter bevestigt Zijn liefde voor ons daarin dat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren" (Romeinen 5:8).

10. De dood van een onschuldig Mens

Gebeurt het soms toch niet dat een onschuldig mens schuldig wordt verklaard en ter dood gebracht wordt? Ja, spijtig genoeg is dit waar. Ons rechtssysteem is verre van volmaakt en er zijn tijden dat de schuldige wordt gerechtvaardigd en de onschuldige veroordeeld wordt (vergelijk Deuteronomium 25:1). Zelfs zonder de doodstraf is het waar dat af en toe onschuldige mensen naar de gevangenis worden gestuurd, zelfs levenslang. We moeten bedenken dat er in de hemel een rechtvaardige Rechter is die alles ziet en weet, en Die op een dag alles recht zal maken wat verkeerd is. In de eeuwigheid zal alles gecorrigeerd worden (zie Lukas 16:25 voor een voorbeeld hiervan). Het grootste voorbeeld van een onschuldig man die ter dood gebracht werd is dat van de Heer Jezus Zelf, "Hij, Die geen zonde gedaan heeft en in Wiens mond geen bedrog gevonden is" (1 Petrus 2:22). De enige zondeloze Man die ooit leefde werd gedood aan een kruis! Als we denken aan Jezus' dood dan moeten we ons herinneren dat het voor onze zonden was dat Hij bloedde en stierf (1 Korinthiërs 15:3; Romeinen 5:8). "Want ook Christus heeft eenmaal voor de zonden geleden, Hij, Die recht-

vaardig was, voor onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen” (1 Petrus 3:18). Wij zijn de schuldigen (Romeinen 6:23), maar Jezus stierf opdat wij mochten leven (Johannes 5:24)!

Uit: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/doodstraf.pdf> .

Romeinen 13:5

5 Daarom is het nodig onderworpen te zijn, niet alleen omwille van de straf, maar ook omwille van het geweten.

“Omwille van de straf, maar ook omwille van het geweten” – we moeten ook onderworpen zijn omwille van het geweten! Wij moeten een zuiver geweten hebben, een geweten dat ons niet beschuldigt. Iemand met een zuiver geweten kan zeggen: “Ik onderwerp me aan de wetten van het land. Ik doe dat omdat God dat van mij vraagt”. Veel mensen onderwerpen zich omwille van de straf maar niet omwille van het geweten. Zij redeneren zo: “zolang ik maar niet ‘gepakt’ wordt en zo straf kan vermijden, heb ik er geen probleem mee de wet te overtreden” (bv. te hard rijden waar geen controle is, liegen op het belastingsaangifteformulier, enz.).

De Bijbel leert elders dat er tijden zijn dat wij ons NIET moeten onderwerpen. Twee duidelijke voorbeelden: 1) Het geval van Daniël, in Daniël 6, toen hem werd bevolen niet te bidden; 2) Het geval van de vroege christenen in Handelingen 5, toen hen door de religieuze gezagsdragers werd gezegd niet te prediken. In zulke gevallen zijn de overheden binnengedrongen in Gods erf wat een overtreding is van Gods orde. Wanneer er conflicterende bevelen zijn moeten we de leer volgen van Handelingen 5:29: “Maar Petrus en de apostelen antwoordden en zeiden: **Men moet aan God meer gehoorzaam zijn dan aan mensen**”. Twee andere voorbeelden van ongehoorzaamheid zijn: 1) de Hebreeuwse vroedvrouwen (Exodus 1:15-17); 2) de wijzen uit het Oosten die een duidelijk bevel van Herodes (“de Grote”) ongehoorzaam waren (Mattheüs 2:8,12,16).

Voor andere passages die spreken over de gelovige zijn verantwoordelijkheid jegens civiele gezagsdragers, zie 1 Petrus 2:13-17; 3:13-14; 3:16-17.

Romeinen 13:6

6 Om die reden immers betaalt u ook belastingen. Het zijn namelijk dienaars van God, die juist daarmee voortdurend bezig zijn.

Wij moeten belastingen betalen. Waarom? Deze mensen zijn “dienaars van God” (zie 13:4, 6) en wij behoren Gods dienaars onderworpen te zijn en hen te steunen. Zij staan voortdurend in overheidssdienst en zij moeten daarin gesteund worden. Wij moeten God dankbaar zijn voor het werk van de diverse overheidsdienaren. Zij moeten de financiële middelen krijgen om hun werk te doen én zij moeten ook zelf betaald worden.

Romeinen 13:7

7 Geef dus aan allen wat u verschuldigd bent: belasting aan wie belasting, tol aan wie tol, ontzag aan wie ontzag, eer aan wie eer toekomt.

Jezus leerde ons het principe: “Geef aan de keizer wat van de keizer is” (Mattheüs 22:21)! Wij geven aan de overheid wat wij aan haar verschuldigd zijn. Ook ontzag en eer – mensen zoals politiemensen, rechters, belastingsambtenaren, enz., moeten respectvol behandeld worden. In 1 Petrus 2:17 wordt ons gezegd: “Houd iedereen in ere”. Laat ons herinneren wat de Heer leerde over belasting en tol: Mattheüs 17:24-27 en Lukas 20:21-26.

Romeinen 13:8

8 Wees niemand iets schuldig dan elkaar lief te hebben; want wie de ander liefheeft, heeft de wet vervuld.

“Wees niemand iets schuldig”. Dit vers leert NIET dat elk soort van lenen, van geld of objecten, zondig zou zijn, zoals sommigen leren. Het is fout te denken dat wij geen schulden mogen maken. We moeten vers 8 als volgt begrijpen:

“Ik ben niemand iets schuldig omdat ik al mijn schulden op tijd heb terugbetaald. Ik was een schuldenaar voor bepaalde mensen maar ik betaalde op tijd mijn schulden terug. Ik ben daarin al mijn verplichtingen nagekomen. Ik liet niets onbetaald”.

De nadruk in vers 8 is niet dat we geen schulden mogen hebben, maar wij horen zorg te dragen voor deze schulden en op tijd terug te geven wat wij verschuldigd waren.

Het vers zegt NIET dat wij nooit schulden mogen aangaan. Als wij nooit schulden mogen maken dan is alle lenen zondig, ook objecten, zoals een boek lenen uit de bibliotheek, een hark van uw buurman, enz. Dit zou ook betekenen dat uitlenen zondig zou zijn omdat u door uit te lenen zonde zou aanmoedigen: u zou door uit te lenen iemand aanmoedigen u iets verschuldigd te zijn, bij u in de schuld te staan.

Dus moeten we de vraag stellen: **veroordeelt de Schrift lenen en uitlenen**? Alhoewel de Schrift wel waarschuwt voor de gevaren van lenen, veroordeelt ze deze praktijk niet. In feite moedigt de Schrift zelfs aan om uit te lenen. Beschouw de volgende passages:

“Goed gaat het een man die zich ontfermt en **uitleent**, hij behartigt zijn zaken volgens het recht” (Psalm 112:5). Een goed mens is de mens die **UITLEENT**.

“Wie zich ontfermt over de arme, leent uit aan de **HEERE**. Hij zal hem zijn weldaad vergelden” (Spreuken 19:17). Uitlenen aan een arme is een verliespost omdat de arme niet in staat is de schuld terug te betalen. Maar **GEVEN** aan de arme wordt hier beschouwd als **UITLENEN** aan de **HEER**, omdat de **HEER** degene die geeft aan de arme zal terugbetalen.

“En het gebeurde, toen een van hen een boomstam aan het vellen was, dat het ijzer in het water viel. Hij schreeuwde het uit: Ach, mijn heer, het was nog wel geleend!” (2 Koningen 6:5). Er was niets verkeerd aan het lenen van een bijl. Het probleem hier was dat het geleende verloren ging in het water, waardoor het onmogelijk werd dit terug te geven aan de uitlener. Wat de Schrift veroordeelt is niet lenen, maar het niet terugbrengen van geleende goederen, of het niet terugbetalen van geleend geld, of het niet vergoeden wat uitgeleend was maar verloren of stuk gegaan is.

“Wie leent, wordt slaaf van de uitlener” (Spreuken 22:7). Dit vers veroordeelt niet lenen maar waarschuwt tegen de **gevaren** ervan. Het is gevaarlijk om u voortdurend in de schulden te steken. We zouden onze schulden zo snel mogelijk moeten terugbetalen en erover waken meer te lenen dan we kunnen terugbetalen.

“De goddeloze leent en betaalt niet terug, maar de rechtvaardige ontfermt zich en geeft” (Psalm 37:21). Waarom wordt deze man als “goddeloos” beschouwd? Niet omdat hij leende, maar omdat hij niet terugbetaalde wat hij had geleend. Niet terugbetalen wat u hebt geleend is eigenlijk stelen.

Hier wordt lenen aangemoedigd: “Integendeel, u moet uw hand wijd voor hem [= een arme man] opendoen en hem overvloedig lenen, genoeg voor wat hem ontbreekt” (Deuteronomium 15:8).

“En als u leent aan hen van wie u hoopt terug te ontvangen, wat voor dank komt u daarvoor toe? Immers, ook de zondaars lenen aan zondaars, om hetzelfde terug te ontvangen. Maar heb uw vijanden lief en doe goed, en leen zonder te hopen iets terug te krijgen. Dan zal uw loon groot zijn en zult u kinderen van de Allerhoogste zijn, want Hij is goedertieren over de ondankbaren en slechten” (Lukas 6:34-35). Als lenen inherent zondig zou zijn dan zou de Heer Jezus dit nooit gezegd hebben. De leer hier is dat we vijanden moeten liefhebben en goed moeten doen aan hen zelfs als zij ons terugbetalen met het kwade. Het **GOEDE** wat we kunnen doen omvat **LENEN**, en het **KWADE** wat zij kunnen doen is dat zij ons niet terugbetalen.

“De hele dag ontfermt hij zich en leent uit” (Psalm 37:26). De rechtvaardige man **LEENT UIT**.

Onthoud: als het zondig zou zijn te **LENEN**, zoals sommigen leren op basis van Romeinen 13:8, dan is het ook zondig iets **UIT TE LENEN**. Waarom? Omdat uitlenen aan een persoon zou meebrengen dat deze persoon een lener is en vandaar een zondaar. Als uitlenen ervoor zorgt dat iemand anders zondigt, dan zou het verkeerd zijn uit te lenen. Dat is niet wat Romeinen 13:8 leert. Inderdaad, de Heer Jezus zei: “Geef aan hem die iets van u vraagt, en keer u niet af van hem die van u lenen wil” (Mattheüs 5:42). De ware betekenis van Romeinen 13:8 is dat wij **ONZE SCHULDEN**

MOETEN BETALEN opdat we “niemand iets schuldig” zouden zijn. Het betekent niet dat je nooit schulden zou mogen hebben, want dan kan je geen boek lenen uit de bibliotheek, geen hark lenen van de buurman en dan kan je nooit een paar eieren lenen van de buurvrouw.

De rest van Romeinen 13:8 zegt: “... dan **elkaar lief te hebben**; want wie de ander liefheeft, heeft de wet vervuld”. Er is een schuld die we nooit kunnen afbetalen, en dat is de schuld van de liefde. We zullen altijd verschuldigd zijn de ander lief te hebben. Aan de schuld van de liefde komt geen eind. Je kan niet zeggen: “ik heb mijn verantwoordelijkheid volledig ingelost. Ik heb deze persoon nu liefgehad en ernaar gehandeld, maar meer ben ik niet verplicht. Ik zal deze persoon nooit meer moeten liefhebben”. Nee, liefde is een verplichting die voortduurt en we moeten deze verplichting altijd nakomen.

Hoe kan ik mijn verantwoordelijkheid vervullen jegens mijn naaste? Dit is onmogelijk te doen los van liefde: “want wie de ander liefheeft, heeft de wet vervuld” (Romeinen 13:8). Galaten 5:14 leert hetzelfde: “Want de hele wet wordt in één woord vervuld, namelijk hierin: U zult uw naaste liefhebben als uzelf”.

Romeinen 13:9-10

⁹ Want dit: U zult geen overspel plegen, u zult niet doden, u zult niet stelen, u zult geen vals getuigenis geven, u zult niet begeren, en welk ander gebod er ook is, wordt in dit woord samengevat, namelijk hierin: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

¹⁰ De liefde doet de naaste geen kwaad. Daarom is de liefde de vervulling van de wet.

In dit vers citeert Paulus uit de tweede tafel van de Wet welke gaat over onze menselijke verantwoordelijkheden, onze verplichtingen jegens onze naaste. Hij citeert het 7de, 6de, 8ste, 9de en 10de gebod (zie Exodus 20:13-17) en dan geeft hij het samenvattende gebod, gevonden in Leviticus 19:18: “**U zult uw naaste liefhebben als uzelf**”, dat de Heer Jezus het tweede grootste gebod noemde (Mattheüs 22:38-39). Als wij werkelijk onze naaste liefhebben dan zullen we geen overspel plegen met zijn vrouw, hem niet vermoorden, hem niet bestelen, enz. Dit is waarom LIEFDE de vervulling is van de Wet. Als u God LIEFHEEFT en uw naaste, dan vervult u de eisen van de Wet.

Noot: het woord “doden” in vers 9 moet vertaald worden met “moorden” (zie Mattheüs 19:18 KJV). Alle moorden is doden maar niet alle doden is moorden (zoals we hiervoor besproken hebben in de sectie over de doodstraf). Over het woord “samengevat”: hier is de hele Wet samengevat in een notendop! De hele Wet kan samengevat worden door één woord: “LIEFDE”!

Maar hoe kunnen we liefhebben. In onszelf is dit onmogelijk! De sleutel wordt gevonden in Galaten 5:16, 22 en Romeinen 8:2-4: door geleid te worden door en te wandelen naar de Heilige Geest.

Wie is mijn naaste? Wij moeten de “naaste” (Gr. *plesion*) liefhebben als onszelf (Romeinen 13:8-14; 15:2; Galaten 5:14; Jakobus 2:8 – overall *plesion*). Ook een vijand is onze naaste (vgl. Mattheüs 5:43²-45; Mattheüs 22:39; Lukas 6:27-36 – overall *plesion*). In Lukas 10:25-36 hebben we een antwoord op de vraag “wie is mijn naaste (*plesion*)”? In deze gelijkenis van de “Barmhartige Samaritaan” is elke hulpbehoevende die God op onze weg plaatst een “naaste” (*plesion*) die goed behandeld moet worden (liefde), ook al zou deze persoon een vijand zijn, of iemand van laag allooi (zoals de Samaritanen eertijds). [M.V.]

Romeinen 13:11-14

¹¹ En dit te meer, omdat wij het beslissende tijdstip kennen, namelijk dat de tijd reeds is aangebroken dat wij uit de slaap ONTWAKEN. Want nu is de zaligheid dichterbij ons dan toen wij tot geloof kwamen.

¹² De nacht is ver gevorderd en de dag is nabij gekomen. Laten wij dus de werken van de duisternis afleggen en de wapens van het licht aandoen.

² Noot: de uitdrukking “U moet uw naaste liefhebben en uw vijand moet u haten” (Mattheüs 5:43) staat nergens in het Oude Testament.

¹³ Laten wij, als op klaarlichte dag, op een gepaste wijze wandelen, niet in zwelgpertijen, niet in dronkenschappen, niet in slaapkamers en losbandigheden, niet in ruzie en afgunst.

¹⁴ Maar bekleed u met de Heere Jezus Christus, en verzorg het vlees niet om begeerten op te wekken.

GODS ROEP OM TE ONTWAKEN! GODS REVEILLE!

Als gelovigen in Christus mogen we niet slapend bevonden worden, maar wakker en alert, terwijl we de Heer dienen. Maar het is droevig en vaak waar dat gelovigen zich in een geestelijke staat van sluimering en slaperigheid bevinden, en daarom moet God een roep om te ontwaken uitzenden. In volgende passages worden gelovigen opgeroepen om te ontwaken, waakzaam en geestelijk nuchter te zijn.

Efeziërs 5:14

“ONTWAAK [KJV “awake”; Gr. *egeiro*], U DIE SLAAPT, en sta op uit de doden, en Christus zal over u lichten”!

Het is tijd om op te staan! Sta op! Gelovigen moeten uit hun geestelijke sluimer gehaald worden. “Sta op uit de doden” – de taal in dit vers is die van opstaan uit de doden. Gelovigen moeten opstaan uit geestelijke doodsheid, geestelijk ontwaken en geestelijk levend worden. Het doel van ons leven is het LEVEN van de Heer Jezus te manifesteren (2 Korinthiërs 4:10-11), Zijn LEVEN uit te drukken. Dit wordt bereikt door: “word vervuld met de Geest” (Efeziërs 5:18).

1 Korinthiërs 15:32-34.

“Als ik, naar de mens gesproken, tegen wilde beesten heb gevochten in Efeze, wat voor nut heeft dat dan voor mij, als de doden niet opgewekt worden? Laten wij dan maar eten en drinken, want morgen sterven wij. ³³ Dwaal niet: slecht gezelschap bederft goede zeden. ³⁴ Word op de juiste manier NUCHTER [KJV “awake”; Gr. *eknephō*] en zondig niet, want sommigen hebben geen kennis van God. Tot beschaming zeg ik u dit”.

Er was een ernstig probleem in de kerk te Korinthe. Sommigen zeiden dat er geen opstanding was van de doden (1 Korinthiërs 15:12). Volgens deze valse leer sterven mensen, en dat is alles. Zij zouden niet opgewekt worden.

Als men niet correct gelooft, zal men ook niet correct leven.

“Dwaal niet: slecht gezelschap bederft goede zeden” (1 Korinthiërs 15:33). Associeer u niet met hen die een valse leer aanhangen. Het is heel belangrijk om te gaan met de juiste mensen (lees Spreuken 13:20; Psalm 119:63).

Paulus' oproep om te ontwaken staat in 1 Korinthiërs 15:34: “Word op de juiste manier nuchter [KJV “awake”] en zondig niet, want sommigen hebben geen kennis van God” (1 Korinthiërs 15:34). De uitdrukking “word ... nuchter” (HSV; KJV “awake”; Gr. *eknephō*) betekent nuchter wakker te worden uit een dronken roes. Word wakker uit uw morele intoxicatie! Blijf niet langer onder de verschrikkelijke invloed van deze foute leer.

1 Thessalonicenzen 5:4-9.

“Maar u, broeders, bent niet in duisternis, zodat die dag u als een dief zou overvallen. ⁵ U bent allen kinderen van het licht en kinderen van de dag. Wij zijn niet van de nacht en ook niet van de duisternis. ⁶ Laten wij dan niet, evenals de anderen, slapen, maar laten wij WAAKZAAM en NUCHTER [KJV “sober”; Gr. *nephō*] zijn. ⁷ Want zij die slapen, slapen ‘s nachts en zij die dronken zijn, zijn ‘s nachts dronken. ⁸ Maar laten wij, die van de dag zijn, NUCHTER [KJV “sober”; Gr. *nephō*] zijn, bekleed met het borstharnas van geloof en liefde, en met de hoop op de zaligheid als helm. ⁹ Want God heeft ons niet bestemd tot toorn, maar tot het verkrijgen van de zaligheid, door onze Heere Jezus Christus

Wegens de kennis van Gods Woord zijn gelovigen zich bewust van wat er in de wereld omgaat. Gelovigen kennen het profetisch programma dat geopenbaard is in de Schrift. De ongeredden zullen totaal verrast worden door de gebeurtenissen die zullen plaatsvinden (1 Thessalonicenzen 5:2-3).

Zie de verzen 4-5. Gelovigen zijn niet in duisternis maar uit de duisternis geroepen tot het licht (1 Petrus 2:9; Kolossenzen 1:13). Gelovigen zijn kinderen van het licht.

“Laten wij dan niet, evenals de anderen, slapen” (vers 6). Dit is een andere oproep om te ontwaken: “WAAKZAAM en NUCHTER zijn”. De “anderen” verwijst naar de ongeredden, zij die “slapen”, die niet “waakzaam” en “nuchter” zijn. Hun geestelijke ogen zijn gesloten. Zij zijn zich totaal niet bewust van wat er gaande is en het grote gevaar dat daarin gelegen is.

In vers 7 leren we dat slapen bij de nacht hoort en ongeschikt/ongepast is voor de dag.

Gelovigen zijn dagmensen. De ongeredden zijn nachtmensen (zie vers 8). Dag-mensen zijn zij die geestelijk wakker, waakzaam, nuchter en alert zijn. En mooie beschrijving van een nuchtere gelovige die wakker is en schijnt voor Christus wordt gevonden in 1 Thessalonicenzen 5:16-22.

Romeinen 13:11

11 En dit te meer, omdat wij het beslissende tijdstip kennen, namelijk dat de tijd reeds is aangebroken dat wij uit de slaap ontwaken. Want nu is de zaligheid dichterbij ons dan toen wij tot geloof kwamen.

“De zaligheid” verwijst naar onze toekomstige en finale redding. Dit wordt ook genoemd “de dag van de verlossing” (Efeziërs 4:30; Romeinen 8:23). Dan zal onze redding gecompliceerd en gefinaliseerd worden. We zullen dan zijn in de aanwezigheid van de Heer en voor altijd vrij van de aanwezigheid van zonde! Alford schreef: “Een faire exegese van deze passage erkent het feit dat de apostel hier, zowel als elders [1 Thessalonicenzen 4:17; 1 Korinthiërs 15:51] spreekt van een snelle nadering van de komst van de Heer”. De vroege christenen leefden altijd in de imminente verwachting van de wederkomst (Opname) van de Heer om Zijn kinderen naar het Vaderhuis te brengen.

Zie over de Opname uitgebreid: <http://www.verhoevenmarc.be/opname.htm> .

De dag van onze finale redding is imminent, altijd ophanden en die dag zal de wereld verrassen als een dief in de nacht. Maar wij leven niet in de nacht, en horen dat niet te doen, en daarom moeten we altijd **waakzaam** zijn, en **gereed** staan om mee te gaan met de Heer. Wat dit inhoudt kan u hier lezen: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/weesWaakzaam.pdf> .

Romeinen 13:12

12 De nacht is ver gevorderd en de dag is nabij gekomen. Laten wij dus de werken van de duisternis afleggen en de wapens van het licht aandoen.

“De nacht is ver gevorderd en de dag is nabij gekomen” – voor ons staat niets van de Opname nog in de weg, en is de nacht ver gevorderd. In de gemeentebedeling kan de Heer altijd komen. Gelovigen kijken uit naar de dag, de dag van Christus. “Terwijl wij verwachten de zalige hoop en verschijning van de heerlijkheid van de grote God en onze Zaligmaker, Jezus Christus” (Titus 2:13). “Terwijl u de openbaring van onze Heere Jezus Christus verwacht” (1 Korinthiërs 1:7 en zie vers 8 waar deze komst gelijk staat met “de dag van Christus”). De “wapens” geven aan dat wij ons in een strijd bevinden. Het is nog steeds nacht. De soldaten mogen niet slapen. We moeten wakker en alert zijn opdat we de machten van de duisternis overwinnen! Voor de volledige beschrijving van de wapenuitrusting die God heeft voorzien voor de gelovigen, zie Efeziërs 6:10-18 en 1 Thessalonicenzen 5:8. Het is interessant dat deze beide sleutelpassages voorafgegaan worden door Gods roep om wakker te worden die we hiervoor besproken hebben (zie Efeziërs 5:14 en 1 Thessalonicenzen 5:6).

Romeinen 13:13

13 Laten wij, als op klaarlichte dag, op een gepaste wijze wandelen, niet in zwelgpactijen, niet in dronkenschappen, niet in slaapkamers en losbandigheden, niet in ruzie en afgunst.

Gelovigen moeten “op een gepaste wijze” wandelen, gepast voor kinderen van de dag en het licht. Niettegenstaande het nog steeds nacht is, behoren wij niet bij de nacht, en wandelen wij gepast als kinderen die behoren tot het koninkrijk van het licht.

In dit vers moeten wij sommige van de specifieke zonden van de duisternis “afleggen”:

Zwelgpactijen, brassen (zie ook Galaten 5:21 en 1 Petrus 4:3) behoren bij ons oude leven. **Dronkenschap** – zie Lukas 21:34. We moeten geestelijk wakker, nuchter en alert blijven, vervuld met de Geest (Efeziërs 5:18).

Slaapkamerzonden – dit woord betekent letterlijk “bedden”. Het verwijst naar zondige activiteit in de slaapkamer. Het huwelijksbed is heilig en onbesmet, maar alle andere “bedden” vallen onder Gods oordeel (Hebreeënen 13:4).

Losbandigheden – deze term betekent wellust, geen seksuele belemmering hebbend, ongebreidelde begeerte, lichtzinnigheid, extreme mateloosheid in sensualiteit. Deze term wordt gebruikt voor de werken van het vlees (Galaten 5:19), voor de wandel van de ongeredden (1 Petrus 4:3), voor de toestand van het hart (Markus 7:22) en voor het gedrag van de sodomieten (2 Petrus 2:7).

Satanische zonden: Ruziën – onenigheid, twist, ruzie maken (zie Galaten 5:20 en 1 Korinthiërs 1:11 en 3:3).

Afgunst – jaloezie, afgunstig zijn op wat een ander heeft of wat een ander kan doen (zie Galaten 5:19-20). De zonden ruziën en afgunst hebben trots in hun wortel, dezelfde zonde die resulteerde in de val van Satan (zie 1 Timotheüs 3:6 en vergelijk met 1 Timotheüs 6:4).

Romeinen 13:14

14 Maar bekleed u met de Heere Jezus Christus, en verzorg het vlees niet om begeerten op te wekken.

In scherp contrast met de werken der duisternis, genoemd in vers 13, moeten gelovigen de wapens van het licht aandoen, ZELFS DE HEER JEZUS CHRISTUS aandoen, Hij die ons LEVEN is (Kolossenzen 3:3-4). De term “verzorgt” (Gr. *pronoia*) betekent “vooruitziende, voorbedachte zorg”. Zonde doet zijn dodelijke werk omdat wij dat toelaten. We zorgen ervoor. We plannen het, denken eraan en zorgen ervoor op duizend verschillende manieren. Maar we mogen er niet aan denken en plannen hoe we onze oude, zondige natuur zullen behagen. Denk eraan: het vlees KAN NIET hervormd, getransformeerd, opgesmukt of verbeterd worden. Het KRUIS (de dood!) is de enige oplossing: “Maar wie van Christus zijn, hebben het vlees met zijn hartstochten en begeerten gekruisigd” (Galaten 5:24).

Bekleed (Gr. *enduo*: bekleden, aantrekken v.e. kledingstuk) **u met de Heer Jezus Christus!** Als mensen ons zien, zien zij dan de Heer Jezus Christus, of zien zij de lelijkheid van het vlees? Zien zij een leven dat leeft voor het eigen ik, of een leven dat geleefd wordt voor Hem die voor ons stierf en opstond (lees 2 Korinthiërs 5:15)?

Voor ons lijkt het ongewoon om te spreken van je te BEKLEDEN MET EEN PERSOON, maar de Grieken begrepen deze uitdrukking in de betekenis van “worden zoals Hij”. Doe Christus aan! Word totaal geïdentificeerd met Hem. Hij is ons LEVEN (Kolossenzen 3:3-4)!

Vergelijk dit vers 14 met Galaten 3:27 dat leert dat elke gelovige Christus reeds aangedaan heeft:

“Want u allen ... **hebt zich met Christus bekleed**” (Galaten 3:27).

“**Bekleed u met de Heere Jezus Christus**” (Romeinen 13:14).

De ene passage zegt dat je het gedaan hebt; de andere passage zegt dat je het moet doen. De passage in Galaten spreekt over de gelovige zijn POSITIE; de passage in Romeinen spreekt van de gelovige zijn praktische TOESTAND. We hebben een volmaakte positie IN CHRISTUS, en daarom hebben wij Christus al aangedaan. Als God me in deze positie ziet, ben ik net zoals Christus. Ik bezit Zijn gerechtigheid! Ik ben volmaakt en compleet in Hem! Maar, als mensen mij zien in mijn eigenlijke aardse toestand (mijn wandel doorheen de tijd), zien zij dan Christus? Zien zij Zijn karakter? Zien zij de vrucht van de Geest (Galaten 5:22-23)?

We zien hetzelfde met betrekking tot het bekleden met DE NIEUWE MENS:

1. Kolossenzen 3:9-10: “en u met de nieuwe mens bekleed hebt” (volbracht feit, niet een bevel).

2. Efeziërs 4:22-24: “en u bekleedt met de nieuwe mens” (een bevel).

Kolossenzen spreekt van het FEIT; Efeziërs doet beroep op het GELOOF. Ons wordt gezegd in GELOOF te doen wat God reeds als FEIT gedaan heeft. Ook Romeinen 13:14 doet beroep op GELOOF gebaseerd op het FEIT van onze positie in Christus. Door GELOOF moeten we ONS BEKLEDEN MET DE HEER JEZUS CHRISTUS, zodat Zijn leven en karakter in ons wordt gezien. Laten we door geloof het volgende doen: “Zo dient ook u uzelf te rekenen als dood voor de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus, onze Heere” (Romeinen 6:11).

Aangehaalde artikelen:

- “De doodstraf: wat zegt de Bijbel?”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/doodstraf.pdf>
- “De Christen en Politiek”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Christen-en-politiek.pdf>
- “Politiek en sociaal activisme”: <http://www.verhoevenmarc.be/politiek.htm>
- “De Opname”: <http://www.verhoevenmarc.be/opname.htm>
- “Waakzaam zijn”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/weesWaakzaam.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm